

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2020 – ÅRGÅNG 34. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor!" Evangeliet når allt fler
i den muslimska världen*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde (Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka (Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro

306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500

0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt

namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA

BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus

till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Vad har korset för plats i vårt samhälle, i våra kyrkor?

I våra kyrkor borde det vara självklart: Vi predikar en korsfäst Kristus.

I vårt samhälle börjar det vara mera ifrågasatt, trots att våra nordiska länder kännetecknats av det kristna korset sedan urminnes tider. På en oansenlig kulle nära Korsholms kyrka, strax utanför Vasa, står en inskrift på ett granitkors: "Här restes Kristi kors i hednisk nord." Där stod en gång ett slott som var ett stöd för landets försvar, under en tid rentav också för Västerbotten i Sverige. Kristi kors förknippades starkt med samma trygghet som senare av Martin Luther uttrycktes i psalmen "Vår Gud är oss en väldig borg".

I många länder kan man inte lägga upp ett kors på ett synligt sätt. Gör man det riskerar man dödliga terrorattacker. Eller så riskerar man fängelse och tortyr.

Hos oss är det ännu inte så att man råkar ut för trakasserier om man bär korset som ett smycke runt halsen. Inte såvida man inte har varit muslim och konverterat. Då kan det utgöra en direkt fara.

Också i våra länder kan man höra att man måste vara försiktig med korset, eftersom det kan ställa grupper mot varandra. Det kan uppfattas som ett hat mot muslimer. För judar kan korset uppfattas som en symbol för antijudisk hatpropaganda.

Paulus skriver följande bekännelse om korsets betydelse till korinterna (1 Kor 2:2): "Jag hade nämligen bestämt mig för att inte veta av något annat hos er än Jesus Kristus och honom som korsfäst."

En ofta citerad beskrivning av den moderna förkunnelsen, sådan den är anpassad till de politiskt korrekta strömningarna, lyder: "En Gud utan vrede leder människor utan synd in i ett rike utan dom genom en Kristus utan kors."

Särskilt nu under fastetiden är det viktigt att vi frågar oss vad Kristi kors betyder. För de första kristna stod det klart: korset var en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna. En romare fick inte korsfästas. Enligt ett uttalande av den romerske senatoren Cicero skulle en romersk medborgare inte röra ett kors, inte se på ett kors, inte ens höra ordet kors.

Men för oss är det livets symbol. Från att ha varit den mest föraktade symbolen har det upphöjts till den mest älskade symbolen. Det är en illustration av hur den mest förnedrade av alla människor, vår käre Frälsare, har upphöjts över allt. En gång ska han också visa det för alla, också för dem som i dag avskyr eller undviker korset.

"Därför har Gud också upphöjt honom över allting ... för att i Jesu namn alla knän ska böjas ... och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära" (Fil 2:9–11).

Ola Österbacka

Prövningar som ger en stor tro

Jesus lämnade platsen och drog sig undan till området runt Tyrus och Sidon. Då kom en kanaaneisk kvinna från den trakten och ropade: "Herre, Davids Son, förbarma dig över mig! Min dotter är svårt besatt." Men han svarade henne inte med ett ord.

Då gick hans lärjungar fram och bad honom: "Skicka iväg henne! Hon går ju bakom oss och ropar." Han svarade: "Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus." Men hon kom och föll ner för honom och sade: "Herre, hjälp mig!" Han svarade: "Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna." Hon sade: "Jo, Herre, för också hundarna äter smulorna som faller från deras herrars bord." Då svarade Jesus henne: "Kvinna, din tro är stor. Det ska ske dig som du vill." Och från den stunden var hennes dotter botad. (Matteus 15:21-28)

Det är viktigt att hålla i minnet vad Bibeln lär oss i de första kapitlen för att vi ska förstå det som hänt i historien, företeelser i vår omvärld och händelser i våra egna liv. Bibelns fyra första kapitel handlar om skapelsen, syndafallet, det första löftet om Frälsaren och syndens konsekvenser i människors liv. En del konsekvenser lägger Gud på alla människor, en del drar enskilda över sig själva och andra, en del vänder Gud till något gott.

Bibeln börjar med att berätta om alltings skapelse och Guds goda syfte med universum, världen och allt levande. Med stor vishet, kärlek och generositet formar han skapelsen så att den blir en optimal

plats för människan att bo på. Andra kapitlet visar hur Gud i sin kärlek ger människorna ett gott och stimulerande arbete och en innerlig gemenskap i äktenskapet. Bibeln tredje kapitel lär oss om våra första föräldrars syndafall. Trots Guds överflödande godhet ingick de en allians med djävulen som gick ut på att de inte skulle lita på Gud utan ha lust till det Gud förbjudit och bryta mot Guds bud. I tredje kapitlet får vi också veta att möda, smärta, lidande och död blev mänsklighetens lott på grund av synden. Men Gud skonade våra första föräldrar och gav dem ett löfte om en Frälsare. Det första löftet gällde dem och deras barn, generation efter generation.

Detta löfte upprepades sedan många gånger genom historien. Det finns ingen annan Frälsare än den Gud utlovat till våra första föräldrar och alla deras avkomlingar. Det finns ingen annan sann religion än den Gud instiftat i begynnelsen för alla tider – det är tron på denne Frälsare. Han är den ende som kan rädda oss undan djävulens våld och list, synden och syndens alla konsekvenser och straff.

Det tredje och fjärde kapitlet i Bibeln visar ursprunget till all smärta, möda, lidande och till slut den kroppsliga döden. Det är konsekvenser av synden – men lindriga och bleka konsekvenser jämfört med vad som skulle ha skett om

Gud genast handlat med Adam och Eva efter rätt och rättfärdighet. Men Gud hade tålmod med dem och lämnade de begångna synderna i stort sett ostraffade. Långt senare skulle han straffa hela världens synd på Guds Lamm. På det sättet skulle Gud visa både att han är rättfärdig och förklarar den rättfärdig som tror på Jesus.

En Frälsare för alla människor

På samma sätt som han visade tålmod med våra första föräldrar så ger han dagens människor tid till omvändelse. Men denna nådatid är ingen paradisk tillvaro. Smärta, möda och förgängelse är mänsklighetens lott allt sedan våra första föräldrars fall. Smärta och förgängelse förebådar det fruktansvärda slut som väntar alla människor om de inte omvänder sig och tror på Guds löfte om Frälsaren. Smärta, möda, lidande och död har alltså även det syftet att ständigt påminna oss om vårt behov av en Frälsare så att vi griper om Guds löfte.

Nya testamentet uppenbarar att den Frälsare Gud utlovat från

begynnelsen kom när Jesus föddes till jorden. Han kom för att göra djävulens gärningar om intet. Berättelsen om den kanaaneiska kvinnan visar att var och en som håller sig till honom får hjälp. Han är sannerligen en frälsare för alla människor. Den kanaaneiska kvinnan hade blivit hårt prövad av livet. Hon hade fått känna av den smärta, möda och lidande som är en följd av synden. Hon bar på en stor inre smärta. Hennes dotter var svårt besatt. Men det resulterade inte i bitterhet eller anklagelser mot Gud. Istället vände hon sig till Kristus och sökte hjälpen hos honom. Vi vet inte vad hon hört om Jesus som gett henne denna starka förtröstan. Men vi hör av hennes bekännelse att hon var övertygad om att Jesus var Davids son. Det är en hänvisning till Guds löfte till kung David i Gamla testamentet. Gud hade lovat kungen att en avkomling till honom skulle födas som skulle vara Guds Son och kung i ett evigt rike. *Davids son* är allt sedan dess benämningen på Messias, den gudomlige Frälsare Gud utlovat till alla människor. Kvinnan var övertygad om att Davids Son inte bara var en frälsare för judarna utan även för henne. Hon var övertygad om att Jesus var denne frälsare och därför vände hon sig till honom.

Syftet med prövningar och svårigheter

Ju hårdare kvinnan blev prövad av livet, desto hårdare höll hon sig till Kristus. Inte nog med att hon hade blivit hårt prövad av livet, lärjungarna och Jesus prövade också hennes tro. Hon var envis, på gränsen till oförsämd, när hon följde efter Jesus med sina rop om hjälp. Lärjungarna gjorde sin inställning klar för henne. De ställde sig alla helt avvisande till henne. Deras begäran att Jesus skulle skicka iväg

hennes gjorde henne dock varken försagd eller osäker.

Inte heller Jesu ord kunde avvisa henne. Jesus sa: *Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus*. Men det avvisade henne inte utan hon kom fram och föll ner för honom och sa: *Herre, hjälp mig*. Då fick hon höra fler avvisande ord. Jesus sa: *Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna*. Inte heller detta kunde avvisa henne. Kvinnans tro, som klamrade sig fast vid Jesus och väntade hjälpen från honom vann seger och blev välsignad. Jesus berömde den kanaaneiska kvinnans tro. Han sa: *Kvinna, din tro är stor. Det ska ske dig som du vill*. Från det ögonblicket var hennes dotter botad. Och det var naturligtvis HERRENS avsikt redan från början att välsigna den tro som tog sin tillflykt till honom.

Detta lär oss att den som flyr till Kristus och söker hjälp hos honom blir välsignad av Gud. Gud vill att vi alla ska ha en sådan stor tro som inte låter sig avvisas utan frimodigt håller sig till Kristus. Grunden för denna tro är Guds löfte om frälsning och välsignelse för Kristi skull. Vi vet inte så noga vad denna kvinna hade hört om Jesus som gjorde att hon med en så stor tro vände sig till honom. Men vi vet att Gud ända från begynnelsen förkunnat budskapet om Frälsaren. Han skulle vara en Frälsare inte bara för vissa människor utan för alla Adams och Evas avkomlingar. Från syndafallets dag finns det bara en Frälsare för alla människor. Honom ska vi och alla människor hålla sig till. Han är vårt enda hopp. Och Guds avsikt från början är att välsigna tron som flyr till Kristus.

Bibels tredje kapitel visar att sedan Gud gett våra första föräldrar löftet om Frälsaren, lade han på dem möda, smärta och förgängelse.

Det skedde för att de inte skulle drömma om någon evig tillvaro här på jorden som syndare. Det skedde för att driva dem att i sin smärta sätta sitt hopp till Frälsaren för alla människor. Den kanaaneiska kvinnan hade på samma sätt erfarenhet av att det jordiska livet inte var något paradiset. Hon hade fått en smärtsam erfarenhet av sin egen hjälplöshet och vanmakt. Vad gjorde hon? Tog hon det som ett argument mot Gud? Nej, hon gjorde precis som vi alla ska göra. Hon tog sin tillflykt till Frälsaren Kristus och hoppades på honom.

Den som håller på att drunkna släpper inte frivilligt taget om livbojen. Den kanaaneiska kvinnan släppte inte heller frivilligt taget om Kristus. Hon gick inte att avvisa på något sätt. Och det är inte så underligt för hon visste att det inte fanns någon frälsare för henne utom Kristus. Denna tro blev till slut välsignad. Det var naturligtvis Herrens avsikt från början att välsigna henne även om det såg ut som han ställde sig avvisande. Det skedde för att pröva tron. På samma sätt driver Herren också oss att sätta vårt hopp till Kristus. Och Guds avsikt är att välsigna den tro som håller sig till Kristus. Han har ju i sitt ord sagt: *Saliga är alla som flyr till honom*. I det syftet handlar Gud med oss – ibland så att det gör ont – för att vi ska få en stor tro som håller sig till Kristus. Amen.

Bön:

Herre, vi förstår inte alltid ditt sätt att regera över våra liv, speciellt inte när svårigheter drabbar oss. Lär oss att du sänder prövningar för att vi ska vända oss till Kristus för att få hjälp och att du vill välsigna alla som förtröstar på honom. Amen.

Stefan Hedkvist

Den östliga kyrkokonsten

Påskan är den största högtiden för den östliga ortodoxa kyrkan (kallas den rysk-ortodoxa eller grekisk-ortodoxa). Vid midnatt bärs då kors och ofta ikoner i ett tåg runt kyrkorna innan man börjar fira jubelmässan över Kristi uppståndelse. Ett kännetecken för denna kyrka är kärleken till konsten, uttryckt främst via ikonmålningarna, samt en praktfull och för känslan tilltalande liturgi.

Vi har i vår kyrkogemenskap en aktiv ikonmålare, advokaten och konstnären Virpi Viitala från Seinäjoki, Finland. Hon har under några år varit ombudsman för det finska ortodoxa kulturcentret Sofia i Kallvik i Helsingfors. Vi låter henne presentera den ortodoxa konsten genom utdrag ur en artikel. Bilderna är hennes egna.

– Ikonkonsten är en oskiljaktig del av den ortodoxa gudstjänsten och husandakterna, säger Viitala. Enligt en legend föddes ikonerna i Guds händer och föll ner från himlen som en gåva till de troende. Enligt en annan legend var evangelisten Lukas den förste ikonmålaren, vars verk efterapades av hans lärjungar. En tredje variant

grundas på relikter, som man till största delen inte har kunnat visa vara äkta. Tolkningen av legenderna går tillbaka på diktningen i Bysans under 400-600-talen. Enligt FM Aune Jääskinen är det sannolikare att ikonerna går tillbaka till senantikens porträtt.

Virpi Viitala beskriver hur det blev Bysans eller Östroms uppgift att bevara den grekisk-romerska kulturen och den ortodoxa kristendomen efter att det romerska riket

splitrades år 395. I bildstriden, ikonoklasmen, var tvistefrågan om man kan avbilda Gud och om det alls är tillåtet att överhuvudtaget ha bilder i gudstjänsten. Den österländske kyrkofadern Johannes från Damaskus (eller Damascenus, 676–749) försvarade bruket av ikoner i gudstjänstlivet så här: ”I Gamla testamentet uttryckte Gud sin vilja med sin röst. Han talade till profeterna, uppenbarade sig i drömmar eller i liknelser. Att avbilda Gud var förbjudet redan i Mose lag. Den osynlige Guden

kunde man inte avbilda ens i bildform. Däremot har Guds Son uppenbarat sig som människa i Nya testamentet. Ordet blev kött, det osynliga gjordes levande.”

– När bildstriden avgjordes år 843 genom att de som försvarade bilderna segrade, godkändes att kultbilder får användas, dock så att tillbedjan ska riktas till ursprunget för bilden, det heliga motivet och inte till själva tavlan. Den gudomliga närvaron kunde nu avbildas med en synlig ikon, eftersom Gud har sänkt sig ner bland människorna som Människosonen (A Jääskinen, Helsingfors 1966).

– Ikonen är en del av gudstjänsten, ett uttryck för Guds ord i bildform, som vid sidan av de konstnärliga värdena alltid innehåller andliga värden. Ikonen är alltid ett medel i bönen. Den vördas men tillbes inte. Högaktningen tillägnas originalbilden, den helige som avbildas i ikonerna (Det ekumeniska konciliet i Nicaea och Konstantinopel år 787).

– Ärkebiskop Paulus (1914–1987) har definierat ikonerna som ett tecken, vittnesbörd och medel för gemenskapen mellan Gud och människa. Denna gemenskap grundar sig på det glada budskapet eller evangeliet om Jesus Kristus, i vars person Gud kommer till oss människor. Det blir möjligt att avbilda den till sitt väsen fördolde Guden: en ikon föds.

– Ikonerna är bunden till den ortodoxa kyrkans tradition (kanon), själva föremålet (användningsändamålet), motivet och tekniken. Till sina motiv kan ikonerna delas exempelvis i tre typer: Gud bland människorna (Kristusikoner), lovprisning av Gudsmoeran (Jungfru Maria-ikoner) och Guds härlighet i hans helgon (olika helgon: de heliga apostlarna, evangelisterna, profeterna, kyrkofäderna, martyrerna, änglarna osv). Ikonerna kan avbilda en helig person eller någon händelse som julen (Kristi födelse).

Viitala berättar att en ikonmålare kan välja från Bibelns rika persongalleri och de mest inspirerande lärostyckena enligt sin egen bekännelse: Gamla testamentets profeter, händelserna i Nya testamentet eller någon del av Kristi levnads-skildring. Den ortodoxa kyrkan har dessutom ett stort antal helgon (personer som har helgonförkla-

rats) som framför allt de ortodoxa ikonmålarna använder som motiv.

Kristusikonerna har monogrammen (IC XC) och i glorian en bokstavsförkortning som betecknar Guds namn: ”Jag är den jag är”. Man känner också igen Kristus på de färger som ges hans kläder av teologiska orsaker: livklädnaden är röd (den mänskliga naturen) och manteln blå (den himmelska naturen). Barnet Kristus har däremot orange- eller vitfärgade kläder. Kristusbarnets vishet symboliseras med en övernaturligt hög panna.

Ikonerna sägs vara ett fönster till evigheten. Genom ikonmålningen strävar man att ge en känsla av frid, harmoni. En helig person eller händelse vill man avbilda så att man av bilden får en känsla av himmelsk frid och stillhet. Att måla en ikon är som en andaktsfull, ljudlös bön, avslutar Virpi Viitala.

Redaktionell kommentar:

De reformerta kyrkorna har traditionellt accepterat den ”ikonoklastiska” (bildstormande) ståndpunkten. Men inte heller lutheraner har helhjärtat antagit Johannes Damascenus ståndpunkt, för vi avvisar helgondyrkan. Helgonen förtjänar uppskattning och åminnelse för sin stora tro och sitt exempel i livet (se Hebr 11). Men vi ber inte till dem eller utför någon annan rit som vi uppfattar som dyrkan av helgonen. Skriften säger inte att ikonerna är

De östliga ortodoxa kyrkorna

är den näst största kristna kyrkogemenskapen i världen med inemot 300 miljoner anhängare. Det finns många grenar. De mest kända är Moskvas patriarkat (rysk-ortodoxa) och det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel (grekisk-ortodoxa).

Den ortodoxa kyrkan i Finland är en av Finlands två folkkyrkor. Den har ca 60 000 medlemmar. Kyrkan är självständig under Konstantinopels patriarkat (fram till 1920-talet hörde kyrkan till Moskvapatriarkatet).

Historiskt sett har de ortodoxa samfundet i Sverige varit små, men genom invandring kan de numera räknas bland de största frikyrkorna med uppskattningsvis 95 000 medlemmar. Inom Sveriges kristna råd (skr.org) räknas 17 medlemskyrkor till den ortodoxa kyrkofamiljen. Några av dessa räknar också medlemmar i övriga Skandinavien.

fönster till den himmelska världen. Enligt principen *Sola scriptura* kan vi inte omfatta denna syn.

Se en grundligare framställning om den lutherska uppfattningen om ikoner:

<https://www.patheos.com/blogs/justandsinner/lutherans-and-the-use-of-images>

Bilder: © Virpi Viitala

Gör under fastetiden en andlig vandring till Jerusalem med Jesus!

Låt de 55 andakterna i *Upp till Jerusalem* hjälpa dig att på nytt tänka igenom vad Jesus gjort för dig. Boken är mycket lättläst och själavårdande.

Den säljs nu för endast 95:- + porto.

Beställs från: forlag.biblicum.se

Biblicums värdefulla inspelningar

Den föreläsning av professor Siegbert W Becker som är återgiven på nästa uppslag är bara ett exempel på den guldgruva som finns att tillgå på *biblicum.se*. Där finns hundratals inspelningar. Det var Paul Waljö som i tiden gjorde ett ovärderligt arbete. Han var alltid med och gjorde upptagningar på spolband, vilka sedan fördes över till c-kassetter och spreds i tusental.

Senare har digitalisering gjorts bland annat av Karl Birkenfjäll. En hel del har dock inte kommit med i den samlingen och nu arbetar Kjell Petter Bakken med att fylla igen luckorna. Dessa nya filer läggs ut efter hand. Det gäller bland annat kurser från 1970-talet i Norge och Beckers serie *Bibliska lärofrågor*.

Den som står för merparten av undervisningen är Biblicums dåvarande verksamhetsledare, docent Seth Erlandsson. Hans serie *Vad är kristendom?* från 1979–81 är en genomgång av hela den kristna tros läran.

Jag tänker med tacksamhet på hur mycket dessa föredrag betydde för mig i början av 1980-talet, inte minst för arbetet med boken Hoppets bekännelse. Eftersom jag inte var så bra på engelska så fick jag av Beckers föreläsningar samtidigt lära mig de teologiska uttrycken tack vare Seth Erlandssons tolkning. Metoden rekommenderas varmt! Också för den som redan kan engelska har den dubbla framställningen sitt värde: den ger tid att bearbeta undervisningen bättre än när man lyssnar till en enspråkig undervisning.

Jag vill med hjälp av en skärmbild kort berätta vad du kan hitta på *biblicum.se*.

Börja från menyn *Undervisning*. Inspelningarna som gjorts under Biblicumkurser och föredrag från 1970-talet och framåt hittas via undermenyn *Biblicumföredrag*. Under denna finns följande alternativ:

- *Inspelningsdatabas*: En sökbar databas som du också hittar som länk nere i sidfoten. Där kan du söka på lärare eller fria ämnesord. Sedan kan du lyssna eller se video direkt via respektive små knappar. Databasen är under arbete och är ännu inte komplett. Se bild på nästa sida.
- *Nyare, kronologiskt*: De här inspelningarna har satts in under senare år via den inbyggda temafunktionen och fungerar med samma teknik som de som finns på våra kyrkors webbplatser.
- *Kurser 2010-talet*: Dessa är insatta i omvänd kronologisk ordning enligt kurs, alltså de nyaste överst.
- *Kurser 1980-talet*: Ett stort antal kurser hölls under 1980-talet. De är ordnade i vanlig kronologisk ordning.
- *Kurser 1970-talet*: Även här finns ett stort antal kurser, däribland de allra flesta av prof. Beckers föredrag.

The image shows a screenshot of the Biblicum website. At the top left is the Biblicum logo, which includes the text 'STIFTELSEN BIBLICUM' and a circular emblem with the Greek letters Alpha and Omega. To the right of the logo is the word 'Biblicum' in a large, elegant serif font. Further right, the tagline 'För biblisk tro och forskning' is displayed. Below this is a dark navigation bar with white text for 'Hem', 'Aktuellt', 'Om Biblicum', 'Undervisning', 'Tidskriften', 'Kontakt', and 'Webbutik'. A Facebook icon is also present. A dropdown menu is open under 'Undervisning', listing 'Kommande kurser' and 'Biblicumföredrag'. The 'Biblicumföredrag' sub-menu is expanded, showing a list of options: 'Inspelningsdatabas', 'Nyare, kronologiskt', 'Kurser 2010-talet', 'Kurser 1980-talet', 'Kurser 1970-talet', 'Tidiga Biblicumföredrag', 'Bibelns böcker', 'Vad är kristendom?', and 'Andra föredrag enligt lärare'. The background of the website features a large image of an open book with a sunset or sunrise sky behind it.

- *Tidiga Biblicumföredrag*: De här inspelningarna är digitaliserade från originalband från 1969. Det finns inga direkta länkar utan den intresserade kan vända sig till undertecknad.
- *Bibelns böcker*: En särskild samling av länkar till serier över Romarbrevet (Becker), Uppenbarelsebooken (Becker), Bibelns kanon (Erlandsson), Daniels bok (Erlandsson), Galaterbrevet (Furberg) och Jesaja (Erlandsson).
- *Vad är kristendom?* En serie undervisning i den kristna läran (69 lektioner) av Seth Erlandsson, hållen 1979–81 i Uppsala.
- *Andra föredrag enligt lärare*: Dessa föredrag är sådana som inte ingår i större helheter och är sorterade lärarvis. De nyaste föredragen (de som finns under Nyare, kronologiskt) finns inte med här.

Glöm inte heller den omfattande serie som Seth Erlandsson hållit i *Västerås bibelforum* under åren 1992–2009. Det är totalt 94 lektioner. I en del fall finns samma ämnen behandlade både här och under Biblicumkurser.

Under *Israel* finns både inspelningar och artiklar i ämnet. Vi har samlat dessa på en särskild sida med tanke på den oklarhet som finns på många håll. Här finner du svar på de flesta frågor i ämnet.

Ge gärna förbättringsförslag! Om du har kassetter med inspelningar som saknas är det mycket värdefullt om vi kan komplettera arkivet! Ta i så fall kontakt.

Ola Österbacka,
webbansvarig

BIBLICUM inspelningar

Biblicuminspelningar är en webbdatabas för att

- söka undervisning i ljud- eller videoformat
- direkt lyssna eller följa undervisning

Använder du iOS? Ladda ner FileMaker Go från AppStore (gratis) och gå till titus.anet.fi/biblicum

Du är inloggad som [Guest]
Programversion: web

AVSLUTA

27/1/2020

BIBLICUM-inspelningar är en databas som drivs av FileMaker Server på titus.anet.fi. I databasen finns länkar till mp3-inspelningar och videoinspelningar.

Inspe­lingarna nedan är sorterade omvänt enligt datum. Här visas de tio nyaste. Gå till listan för att hitta äldre filer. Klicka på högtalarikonen för att lyssna på en mp3-inspelning eller på filmikonen för att se videoinspelning. Du kan utföra en sökning genom att välja en talare i listan som finns i resp. fält. I listan klickar du datumfältet för önskad inspelning för att se detaljer eller direkt på ikonerna för att lyssna eller titta på inspe­lingen.

På varje sida finns Biblicums logo uppe till vänster. Du återvänder hit genom att klicka på den. Klicka avsluta-knappen när du är klar.

Gå till lista över inspe­ln.

datum	talare	ämne	serie
12.10.2019	Seth Erlandsson	Skillnaden mellan Gamla och Nya testamentet	Biblicumdag i Åbo 12.10.2019
12.10.2019	Seth Erlandsson	Vad är kännetecknande för GT:s profeter?	Biblicumdag i Åbo 12.10.2019
12.10.2019	Seth Erlandsson	Att förstå Bibeln – svar på frågor	Biblicumdag i Åbo 12.10.2019
6.4.2019	Seth Erlandsson	Möte med Bibeln I	Biblicumdag i Stavanger 6.4.2019
6.4.2019	Seth Erlandsson	Möte med Bibeln II	Biblicumdag i Stavanger 6.4.2019
6.4.2019	Egil Edvardsen	Hvis dere blir i mitt ord	Biblicumdag i Stavanger 6.4.2019
20.10.2018	Seth Erlandsson	Sakarjabokens rika innehåll	Biblicums 50-årsjubileum i Ljungby
20.10.2018	Seth Erlandsson	HERREN "ska stå med sina fötter på Olivberget" och andra profetior	Biblicums 50-årsjubileum i Ljungby
20.10.2018	Berthold Nilsson	Bibelutställning – presentation	Biblicums 50-årsjubileum i Ljungby
20.10.2018	Ingvar Adriansson	Biblicum 50 år – historik i bilder	Biblicums 50-årsjubileum i Ljungby

Inmatning (reg. anv.)

Sök på talare
Välj en av de talare som finns inmatade.

OBS! En del inspelningar har inget känt inspelningsdatum. Det har angetts som 1980-01-01 och ligger sist i den datumsorterade listan.

Sök på ämne
Skriv in ett sökord som kan finnas i föredragets ämne.

Inspelingsdatabasen finner du via webblänken <https://titus.anet.fi/fmi/webd/biblicum>.

Hur ska man förstå Uppenbarelseboken?

Av Siegbert W. Becker

Uppenbarelseboken är en ganska svår bok att tolka. Många har läst in saker som inte finns där. En av mina egna professorer sa att ingen bör läsa Uppenbarelseboken förrän han är åtminstone 30 år gammal. Men en annan professor sa något som jag tror är mer riktigt, att ingen bör läsa Uppenbarelseboken förrän han läst allt det andra i Bibeln först. I stället för att säga att ingen borde läsa Uppenbarelseboken förrän han är 30 år är det bättre att säga att ingen borde läsa den förrän han läst resten av Bibeln 30 gånger, sa han. Om du känner till Bibeln väl blir det inte så svårt när du läser Uppenbarelseboken. Det är tre saker vi bör komma ihåg innan vi går in på detaljer vid tolkning av Uppenbarelseboken.

1. Uppenbarelseboken presenterar budskapet med bilder och symboler. Det blir klart genom en rad exempel i det första kapitlet. Där talas t ex om sju ljusstakar och sju stjärnor. Aposteln säger att det inte är fråga om bokstavliga stjärnor och ljusstakar. Han säger att de sju ljusstakarna är de sju församlingarna i Mindre Asien och de sju stjärnorna är de sju pastorerna

i dessa församlingar. I detta första kapitel säger han också att han såg en man som hade ett svärd som kom ut ur hans mun. Fast han talar om vad som menas med de sju stjärnorna och de sju ljusstakarna talar han inte om vad som menas med svärdet som kommer ut ur mannens mun. Så vi måste gå till andra ställen i Bibeln för att förstå vad som menas med det. Vi kan förstå att ur en mans mun kommer flera saker, t ex andedräkt och ord. Men vi vet att i Hebr 4 kallas Guds ord för ett tveeggat svärd, så av det bibelstället kan vi förstå att det som kommer ur mannens mun är Guds ord.

Innebörden av tecken, bilder eller symboler är inte alltid helt klar från början. När jag för hit igår såg jag utefter vägen många skyltar som inte var bekanta för mig. När jag såg en skylt som jag inte förstod sa jag: Vad betyder det? När vi kommer till olika tecken i Uppenbarelseboken måste vi väldigt ofta fråga "Vad betyder det här?" Och ibland säger Herren med många ord vad just det tecknet betyder. Ljusstaken betyder församlingen. Men ibland talar inte aposteln om vad tecknet betyder. Då måste vi fråga någon som känner till vad Johannes menade.

Förvisso är den ende som vet den helige Ande och den enda plats där den helige Ande talar till oss är den heliga Skriften. Om vi vill veta vad den helige Ande menar med en text så måste vi låta oss styras helt och hållet av Skriften. Vi måste vara mycket noga med att vi inte låter våra egna funderingar leda oss bort. Det finns en god sats som säger att Skriften måste tolka sig själv. När vi tolkar Uppenbarelseboken måste vi alltid ledas av vad den helige Ande säger om samma sak på andra ställen i Skriften.

2. Uppenbarelseboken skrevs i en tid av svår förföljelse. Johannes säger att han blev bortförd i exil till ön Patmos pga sin predikan. I brevet till Pergamus talar han om Antipas som blev dödad pga sin tro. Det är mycket viktigt att alltid ha detta i minnet när vi studerar Uppenbarelseboken. I första kapitlet säger aposteln om de troende att de är kungar och präster. I v 5-6 säger han: *Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod och gjort oss till ett kungarrike, till präster åt sin Gud och Far.* Dessa ord påminner oss om vad Petrus säger i sitt första brev 2:9 där vi kallas ett kungligt prästerskap. Gud säger till sitt folk att han älskar

dem, att han har tvättat oss rena från synden och att vi är kungar och präster. Om Gud nu älskar oss, vad borde vi då ha för liv? Jag kommer ihåg att när jag en gång var pastor i en församling så ibland sjuka människor att Herren inte älskar oss längre. När dessa kristna fick lida så mycket undrade de om Gud fortfarande älskade dem.

Ni minns hur Job klagade och sa: Hur kan den ogudaktige få blomstra och den rättfärdige få lida? Många kristna som inte har så stor erfarenhet av det kristna livet tror att livet ska bli en dans på rosor om de är vissa om att Gud älskar dem. Om Kristus har tagit bort synden och nu älskar oss, hur kommer det sig då att vi nu får lida? Om vi har en så hög ställning att vi får vara kungar och präster, varför ska vi då förföljas? Uppenbarelseboken vill göra klart för Guds folk att detta är vad de har att vänta sig i den här världen. Den säger inte att de kristna kommer att ha en underbar tid här i världen där allt kommer att gå så som de vill.

Budskapet är raka motsatsen till det budskap som anhängarna

till tusenårsriket för fram. De som förkunnar ett jordiskt tusenårsrike säger alltid att den tid kommer då det bara kommer att bli lycka och gå så som man vill. Men budskapet i Uppenbarelseboken är det samma som i Johannesevangeliet: de kristnas lott här i världen är vedermöda. Men det är bara halva budskapet. Den andra delen av budskapet är att när livet på denna jord går mot sitt slut efter den yttersta dagen, då ska Guds folk ha den eviga lycka som de inte har här. Då ska de vara fria från allt det lidande som synden har fört in i världen. Då ska de inte längre hungra och törsta, då ska Herren själv torka bort tårarna från deras ögon. Så de kristna som fick lida så mycket genom förföljelser får nu veta att precis det som Herren har sagt kommer att ske. De ska inte tappa modet pga av detta utan se fram mot framtiden i himlen.

3. Uppenbarelseboken skildrar inte vad som ska hända under ett jordiskt tusenårsrike. I Upp 1:19 säger Herren: *Skriv nu ner vad du har sett och vad som är och vad som ska ske efter detta.* Här har vi en

beskrivning av bokens innehåll. Det som nu är för handen beskrivs i breven till de sju församlingarna i andra och tredje kapitlet. I dessa kapitel beskriver Johannes vad som nu händer i dessa församlingar i Mindre Asien. Vart och ett av dessa sändebrev slutar med att när Herren kommer ska de som tillhört honom bli välsignade.

Fr o m kapitel fyra får vi en beskrivning av vad som ska ske. Det syns mycket klart redan i fjärde kapitlets första vers där Johannes säger: *Därefter såg jag, och se, en dörr stod öppen i himlen. Och rösten som jag först hade hört tala till mig som en basun sade: "Kom hit upp så ska jag visa dig vad som måste ske efter detta."* Så resten av boken handlar alltså om framtiden.

Detta är inledningen till ett föredrag som prof. Becker höll på Bakketun i Norge 1982. Lyssna på fortsättningen som du hittar på [Biblicums hemsida](#). Där finns också 14 föredrag om Uppenbarelseboken som hölls på [Biblicum 1977](#). Samtliga föredrag är tolkade till svenska.

Så helt förlåter Gud

Från Frälsaren på korsets stam ljus faller på min dräkt.
Då träder syndens fläckar fram, jag blir med rövarn släkt.
Men han som var mot rövarn god,
han gör mig snövit i sitt blod.
Så helt förlåter Gud, så helt förlåter Gud.

Min synd låg mellan mig och Gud, så hög som bergets kam,
och hindrade mitt böneljud att nå till Herren fram.
Då kastar Gud bakom sin rygg
all synden min, nu är jag trygg.
Så helt förlåter Gud, så helt förlåter Gud..

I havets djup min synd blev sänkt. O evangelium!
Det är som Herren hade tänkt: Jag vill se ut ett rum,
där synd kan stängas in så väl
att aldrig mer den når din själ.
Så helt förlåter Gud, så helt förlåter Gud..

Som molnen flyr för solens sken och ej en sky blir kvar
och himlen strålar klar och ren, där nyss blott töcken var,
så plånar Gud all synden ut
och gör på alla sorger slut.
Så helt förlåter Gud, så helt förlåter Gud..

K. Gleerup

Vilken tröst kan du ge när en älskad människa som verkade vara en troende kristen begår självmord?

Din fråga handlar om en väldigt tragisk situation. Vi ska lära oss att vara försiktiga med att fälla domar och visa kärleksfull omsorg om andra människor.

Självmord i perspektiv

Det fanns en tid då kristna drog slutsatsen att alla som tog sitt liv var evigt förlorade eftersom de hade förlorat allt hopp, inklusive tron på Guds omsorg. Man tänkte att självmord automatiskt innebar att personen dog i otro och själen hamnade i helvetet.

På senare tid har det blivit större förståelse för hur invecklad människonaturen kan vara. Det har lett till en insikt om att vissa kristna kan ha begått självmord utan att ha förlorat tron. En person som bekände Jesus som sin Frälsare kan ha tagit sitt liv på grund av psykiska hälsoproblem. En annan kan ha begått självmord förhastat eller i en stund av svaghet fast han fortfarande ägde kristen tro. Det är en synd att ta livet av sig, men det kan finnas förklaringar på den handlingen som inte utesluter att tron fanns där.

Bara Gud vet vad som finns i en människas hjärta i dödsögonblicket. *Det går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat* (1 Sam 16:7). Du och jag måste komma ihåg att vi inte kan se in i hjärtat på någon som har dött, inte heller en som har begått självmord. Bibeln lär att kristen tro frälser och otro fördömer (Mark 16:16). Bibeln lär att det är helt nödvändigt att ha kristen tro i hjärtat när vårt liv på jorden tar slut (Upp 2:10). Vi överlåter åt Gud att döma hjärtana (Hebr 9:27).

Tröst i sorgen

Betyder då detta att kristna inte har någon tröst från Guds ord att ge till dem som är i sorg efter ett självmord? Inte alls. Tänk på vad Bibeln säger: *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, barmhärtighetens Far och all trösts Gud! Han tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud* (2 Kor 1:3,4). Kristna har fått tröst så att de kan trösta andra.

Vi vill ge äkta tröst och inte falsk tröst. Eftersom vi inte känner till Guds dom kan det finnas tillfällen då vi bör vara försiktiga med att ge tröst som säger något om den dödes eviga väl. Men det finns tröst att ge till familj och vänner.

När en älskad människa har dött kan vi ge tröst från Guds ord till de efterlevande oavsett dödsorsak. Vi kan försäkra dem om att hur besvärligt och förvirrande livet än har blivit så är och förblir Gud deras tillflykt och styrka (Psalm 46). Vi kan trösta dem med Guds löfte att han aldrig ska lämna eller svika dem (Hebr 13:5). Vi kan påminna om Guds löfte att han ska styrka och stödja oss dag för dag (Jes 41:10).

Nyheten om någons död, oavsett hur den gick till, är ett väckelserop till kristna att vara beredda och be: *Lär oss att våra dagar är räknade, så att vi får visa hjärtan* (Ps 90:12).

*Pastor James Pope,
Forward in Christ, nov. 2019*

MISSION BLAND MUSLIMER

Gud gör det omöjliga möjligt

Haris var en ung kristen man från Pakistan som var ivrig att sprida evangeliet bland muslimer. Han fick kontakt med WELS-pastorn i en församling i amerikanska mellanvästern, tog tillsammans med sin fru emot kristen undervisning och blev medlem i församlingen. Men redan dessförinnan hade han samlat kristna med muslimsk bakgrund i sex bibelstudiegrupper och en gudstjänstgrupp.

Haris önskade dela evangeliet med flera muslimer både i sin nya stad och i hemlandet. Hans pastor hjälpte honom att få del av WELS prästutbildning. Han förundrades över djupet i den bibelundervisning han fick och blev angelägen att lära sig mer.

Vid denna tid dog Haris far, som kom från en inflytelserik muslimsk familj där han var äldste sonen. Han hade 40 år tidigare konverterat till kristendomen, blivit en ivrig evangelist och grundat två bibelskolor som utbildade evangelister i detta muslimska land. När han dött kom hans muslimska släktingar till sjukhuset och krävde hans kropp för att begrava den. Haris förhindrade det och hans far kunde få en kristen begravning.

Nu är Haris rektor för de två skolor hans far hade grundat. Han bad WELS hjälpa till med en grundlig utbildning i Skriften för lärare och studenter. ”Vi har startat många kyrkor men de som tar examen vid våra skolor kan inte Skriften så bra. Vi har kvantitet men inte kvalitet. De vet inte hur de ska vara präster men det vet WELS-prästerna som jag har träffat.”

15 år senare har missionen i Pakistan delat ut nästan en miljon kristna skrifter, öppnat 59 kyrkor, öppnat ett Bibelinstitut, driver 24 söndagsskolor för 1000 barn och sänder varje vecka 30 minuters radioprogram via satellit till en stor del av den muslimska världen. Gud har gjort det omöjliga möjligt och öppnat dörrar för evangeliet till och med bland muslimer, och det började med en man från Pakistan som kom till Amerika. Ingen amerikan skulle ha kommit på en sådan plan för evangelisationsarbetet. ”Det skulle ha tagit årtionden för en WELS-missionär att skapa de relationer vi har nu”, enligt Larry Schlomer, ledare för WELS världsmision.

I Pakistan är bara 1 på 300 kristen. I norra delen av landet finns nästan inga kristna. Planer finns nu på att sända några nyutbildade präster dit för att grunda nya församlingar. Man vill också nå ut med evangeliet till muslimer i de stora flyktinglägren. Även i USA har Haris inspirerat till planer på

att bygga upp ett utbildningscentrum för mission bland muslimer. Man vill också köpa ett hus i ett muslimskt bostadsområde, ett ”vänskapscentrum” dit man bjuda in muslimer som man blivit vän med och presentera för dem deras bästa vän, Jesus.

Birgitta Erlandsson

Källa: Forward in Christ 2-2020

Smittsam glädje

År 2016 flydde mer än en miljon muslimer från Myanmar. Över 700 000 av dessa flyktingar bosatte sig i läger i Bangladesh. En WELS-medlem besökte ett av dessa läger. Han berättar om en kristen ledare som vi här kallar Asad:

Asad var lyckligare än han varit i hela sitt liv. En besökare till lägret hade med sig en DVD, *The Jesus Film*. Asad tittade på den med förundran. Han hade aldrig sett en sådan kärlek som han såg i Jesus, som var villig att dö för hans synder. Han hade aldrig erfårit en sådan glädje som han hade nu när han var ett Guds barn. Han måste dela med sig av den glädjen till så många som möjligt. Inom sex månader hade hans familj, hans brors familj och åtskilliga andra blivit troende.

Då började problemen. När familjerna samlades till gudstjänst i broderns hus började grannar kasta tegelstenar mot väggen av

korrugerad plåt i hopp om att träffa dem som var samlade i huset. Otroligt nog blev ingen träffad. En kväll hade de brinnande trasor fastbundna i tegelstenarna och huset brann ner till grunden. Som genom ett under blev ingen skadad.

Asad och hans familj fortsatte att dela med sig sitt glada budskap om Jesus och snart var mer än hundra familjer kristna. Då samlades en dag en folkhop vid Asads eget provisoriska hus. ”Du är inte välkommen här i lägret längre” sa de medan de rev ner väggarna och hindrade honom från att återvända.

Men Asad var ändå lyckligare än han varit i hela sitt liv.

Två veckor gick och Asad åkte för att hälsa på hos sin bror i det halvfärdiga rucklet som byggts upp efter branden. Asad hade knappt hunnit hälsa på familjen förrän man ropade att han skulle komma

ut på gatan för att en äldre granne ville träffa honom. Det var en fälla. Den tunna plåtväggen kunde inte stänga ljuden ute. Kvinnor skrek och grät, män vrålade. Sedan hördes en tung duns. Asads kropp slungades mot väggen när bambukäppar stöttes mot den. De tog hans mobil och krossade den. Budskapet var tydligt: Sluta med att samla kristna.

Men Asad var ändå lyckligare än han varit i hela sitt liv. ”Om Jesus dog på korset för mig”, sa han, ”vad är då lite lidande i mitt liv?”

Nästa dag samlade han en liten grupp lokala kristna. De sjöng en stilla sång, förkunnade budskapet om Guds löften och bad tillsammans. Asads enda tanke var: Hur kan vi visa vårt folk Guds kärlek? Hur kan vi ge fler budskapet om Jesus?

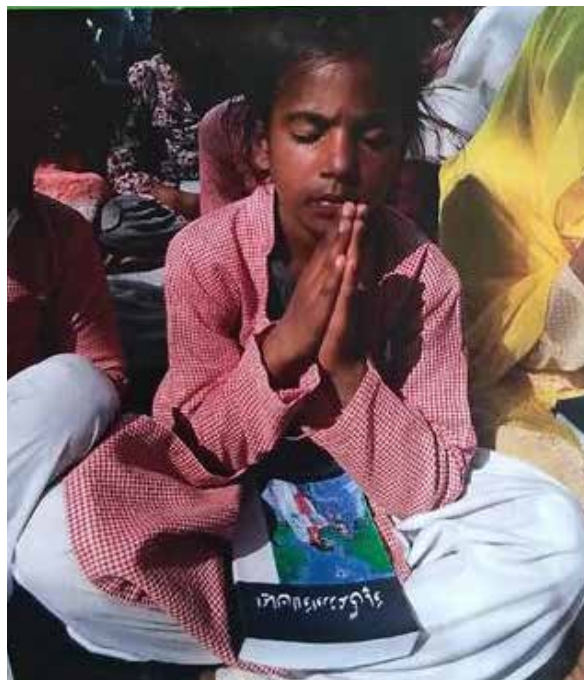
Ur Forward in Christ 2-2020

Julkollekt till bröder i nöd

Vår systerkyrka i Tyskland Evangelisch-Lutherische Freikirche, ELFK, tar varje jul upp en kollekt till stöd för kämpande trossyskon. Uppropet för 2019 års julkollekt löd så här:

Pakistan är ett djupt muslimskt land. Av den anledningen kan det låta överraskande att en luthersk bekännelsekyrka har slagit rot och växer sig större sedan 10 år tillbaka. Människor tar stora risker för att få höra reformationens budskap: Nåden allena, Tron allena, Skriften allena. Detta är vill vi med vår årliga julkollekt stötta spridningen av det glada budskapet runt om i Pakistan. Genom vår kollekt vill vi uppmuntra våra trossyskon i landet att inte ge upp det viktiga arbete de utför. Vi vill med en kollekt bidra till att fler barn får möjlighet att gå i en kristen skola. Vi vill också hjälpa församlingarna att täcka efterfrågan på biblar och stötta utbildningen av framtida församlingsledare. Må Gud välsigna givare och gävor!”

Enligt Lutherische Gemeindebriefe nr 2 2020 blev resultatet av julinsamlingen 25.350 euro.

Hallgrímur Pétursson

Islands store psalmdiktare

Han föddes 1614 på Island, där fadern var klockare i domkyrkan i Hólar. Redan som barn skrev han dikter. Vid arton års ålder blev han teologistudent i Köpenhamn, och efter fyra år där mötte han sin blivande hustru som hade en dramatisk bakgrund:

En dag år 1627 då Guðríður Símonardóttir, 29-årig hustru till en fiskare, befann sig på stranden hemma på Island, blev hon tillfångatagen av ett brutalt sjörövarband från Nord-Afrika! Piraterna förde bort fyrahundra islänningar till Algeriet som slavar och krävde lösen av danske kungen.

Först nio år senare blev hon fri och kom till Köpenhamn tillsammans med 49 andra frigivna. Teologistudenten Pétursson fick i uppdrag att bli deras lärare och friska upp kristendomskunskapen efter så lång tid i muslimsk fångenskap. Han och den 16 år äldre Guðríður blev förälskade. Men när hon blev gravid blev han genast uppsagd, och de två reste tillsammans hem till Island. Där hade hennes man gift om sig för han trodde att hans Guðríður var död. Men han hade nyligen omkommit i en olycka på havet. Därmed var hon fri att gifta sig med Pétursson.

Efter sju mycket fattiga år gick det lite bättre då han fick en kallelse som präst. De blev föräldrar, men flera av barnen dog tidigt och den stora sorgen gav inspiration till nya psalmer. Diktarprästen

blev känd för sitt framförande av egna och andras dikter och sånger. Han var levnadsglad till naturen, folklig till sättet och en känslig och innerlig person, något som också

hans psalmer vittnar om. Men flera prövningar väntade. Familjens gård brann ner och när han var femtio år gammal fick han spetälska. Det förde med sig mycket lidande i tio år, tills han dog 1674. Hustrun Guðríður överlevde sin man och dog 1682, 84 år gammal. (En historisk roman, «Bortføringen», av Steinunn Jóhannesdóttir, berättar om hennes tid som slav i Algeriet.)

Pétursson är allra mest känd för sina femtio Passionspsalmer, utgivna 1666. Dessa innehåller hela Jesu lidandes historia från Getsemane till begravningen samt tröstord och böner. Här vittnas det klart om Kristi ställföreträdande försoningsoffer på korset, segern över synd och död och hoppet som

därför lyser mitt i allt lidande, all sorg och nöd. Passionspsalmerna blev var mans egendom på Island, högt älskade och lärda utantill. Citat från dem användes till böner för barn och tröstord vid dödsbäddar. De har kommit ut i nästan hundra utgåvor, mer än någon annan isländsk bok. Även om de också sjunges är de först och främst texter för läsning och meditation. Under fastetiden blir psalmerna dagligen upplästa i isländsk radio och det anses vara en ära att bli vald till att framföra dem.

Péturssons «Lik ängens sköna blomma» har sjungits vid de allra flesta begravningar på Island i trehundra femtio år. Vi citerar två verser:

På Jesus vill jag tänka
och lita på hans makt.
Min sömn liksom min vaka
jag i hans händer lagt.
Han hjälper mig och tröstar,
mitt rätta liv han är,
han lindrar dödens smärta
och mina plågor bär.

I Jesu namn jag lever,
i Jesu namn jag dör.
Då livskraften mig sviker,
han mig till målet för.
Så skrämmar mig ej döden,
den har ej makt därtill.
I Kristi kraft jag säger:
Kom, död, närhelst du vill.

Tor Jakob Welde

Ordination av Bjarte Edwardsen

Kyndelsmässohelgen 2020 blev en stor högtid för alla närvarande när Bjarte Edwardsen ordinerades och installerades som pastor i Lutherska Immanuelsförsamlingen i Umeå och i LBK med handpåläggning och bön.

I Bjarte Edwardsens kallelse ingår att leda gudstjänster och bibelstudier i Lutherska Immanuelsförsamlingen i Umeå, samt vara behjälplig i andra församlingar och på läger vid behov. Bjarte har också ansvar för att underhålla LBKs hemsida.

Pastor Peter påminde i sin predikan över Matteus 6:31-33 om att den som först söker Guds rike samlar skatter i himlen. Att söka Guds rike är för en pastor att sitta vid Jesu fötter och lyssna, att förkunna Guds ord och att leva och vandra i Jesu spår. När uppgiften känns övermäktig får pastorn vila i att Ordets ämbete har en gudomlig uppdragsgivare och hjälpare som aldrig sviker. Kraften till tjänst kommer från Gud.

Ordinationen inleddes av pastor Stefan med en liten redogörelse för pastorns kläder. En pastor kommer inte i sitt eget namn utan är ett sändebud från Gud och den vita dräkten ska påminna om det. De olika färgerna på stolan är en påminnelse om de olika delarna i budskapet som pastorn frambär: *Vitt*: glädjen över Kristi frälsningsgärning - det objektiva. *Rött*: det motstånd och lidande

som kommer med en klar bekännelse. Men det är en nåd att få vara förenad med Kristus i lidandet, i hoppet om att nå fram till uppståndelsen från de döda. *Grön*: den helige Andes verkan att vi genom Guds ord bättre förstår vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra för att gudamänniskan ska bli fullt färdig till sin tjänst. *Blått eller violett*: det viktigaste i en enskild människas liv är att vi vänder oss bort från synden och till vår Frälsare och i tro tar emot det objektiva – Kristi frälsningsgärning (det som den vita färgen står för). Det är det enda sättet för oss att överleva detta livet och nå det eviga. Och så kan även alla församlingsmedlemmar tänka när vi vittnar för vår omgivning om vår Frälsare.

Han har klätt oss i rena, vita kläder och vi vittnar på Jesu uppdrag.

Under handpåläggning av Egil Edwardsen, Richard Lindmark, Stefan Hedkvist och Peter Öman fick denna lördag, den 1 februari 2020, LBK en stor gåva av Herren som nu har gett vår kyrka ytterligare en pastor.

Låt oss alla be för Bjarte, att Gud ska ge honom frimodighet och välsignelse i det uppdrag han har fått. Låt oss också be för hans hustru Ingela, att Herren ger henne kraft och glädje i uppgiften som stöd åt sin man. Låt oss be för deras barn, att de får en sådan frid i tron på Jesus att de står fasta när de möter motgångar i skolan och bland kamrater.

Gunilla Hedkvist

Barnläger

S:t Markus församling i Ljungby inbjuder till barnläger på Sunnerbogården **21 - 23 maj 2020**.

Anmälan senast 3 maj via formulär på hemsidan www.bekannelse.se

Kontakt angående lägret:

elisabethbenjaminsson@hotmail.com
mobilnr 073-70 88 116

Välkommen!

Sommarläger och kyrko-konferens på Hjälmgården

16 - 19 juli, konferensförhandlingar 18 juli.

Mer information i nästa nr av BoB

Glömt prenumerera?

Uppgifter, se spalten på s. 2!

DOP

Elia Johannes

son till Ingela och Bjarte Edwardsen
född den 16 januari 2020
döpt den 2 februari 2020

Lutherska Immanuelsförsamlingen,
Umeå

Prisa honom för vad du har sett

När han närmade sig slutningen av Olivberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje prisa Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se. (Luk 19:37)

HAR DET HÄNT att du träffat någon som du har tyckt om med en gång? Någon som du direkt ville hjälpa och uppoffra dig för? Det är tveksamt! Våra känslor grundar sig vanligen på vad vi har sett och upplevt.

Tänk på allt som lärjungarna hade sett och upplevt tillsammans med Jesus under de senaste tre åren! De hade sett under: den blinde som nu kunde se, den lame som nu kunde gå, den döde som hade blivit uppväckt, stormarna som blev stillade, folkhoparna som fick mat. De hade hört honom tala Guds ords enkla och djupa sanningar. Han gav insikt och förståelse som ingen annan lärare. De hade hört honom tillrättvisa stolta och resa upp och förlåta ödmjuka. De såg hans härlighet. I Jerusalem såg de nu hur skaror av människor samlades omkring honom och prisade honom. Det gav dem hopp och glädje inför en framtid tillsammans med honom.

Tänk på vad de skulle få se under de allra närmaste dagarna. De skulle se Jesus förrådd, fängslad, torterad, falskt anklagad, förlöjligad och dömd. De skulle se en mängd människor resa sig mot honom och med rop och skrik kräva hans död. De skulle se honom lida och dö. De skulle

med stor sorg och smärta se den man de älskade få uthärda allt detta, men det skulle sluta med stor glädje. Jesus uthärdade allt detta för att ta itu med synden – lärjungarnas och vår synd – och föra oss in i sitt rike.

Tänk på vad du har sett. Men tänk inte bara på vad du har hört och läst om Jesus i Guds ord, om hans liv, död och uppståndelse. Förvisso gjorde han allt detta för dig. Men tänk också på vad du har sett honom göra i ditt eget liv. Han förde dig till tro, tvättade bort dina synder och gjorde dig till Guds barn i dopets vatten. Han omger dig med bröder och systrar i tron för att uppbygga och uppmuntra dig. Han fortsätter varje dag att förlåta dina synder, stärka din tro och leda dig till himlen.

Vi förbereder oss att om igen tänka på Jesus lidande och död. Men låt dig inte fyllas av medlidande och sorg, utan kom med glädje ihåg att dessa nåderika gärningar blev gjorda för att rädda dig! Och prisa honom!

Käre Frälsare, ge mig glädje när jag ser ditt lidande och din död, för jag vet att du på detta sätt har förlåtit mina synder och gett mig nytt liv. Amen.

Ur Meditations